

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas

Antrasis patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje

Per Kalėdas ieškokite Kristaus

Visiems, kurie nori suprasti, kas mes, kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame, norėčiau nurodyti pradinį tašką, kurį apibrėžia šie trys žodžiai: Mes ieškome Kristaus.

Mes stengiamės mokytis apie Jį. Mes sekame Juo. Mes stengiamės tapti panašesni į Jį.

Kiekvieną metų dieną mes ieškome Jo. Bet ypatingai šiuo metų laiku – per Kalėdas, kai minime mūsų mylimojo Gelbėtojo gimimą, – mūsų širdys dar labiau Jo trokšta.

Ruošdamiesi švęsti Kalėdas prisiminkime, kaip prieš du tūkstančius metų gyvenę žmonės buvo pasiruošę sutikti Gelbėtojo gimimą.

Piemenys

Mes nedaug žinome apie piemenis – tik tai, kad jie „budėdami naktį, saugojo savo bandą“¹. Labai tikėtina, kad piemenys buvo paprasti žmonės, kaip ir daugelis pagirtinų sielų, per dienas besistengiančių užsidirbti pragyvenimui.

Jie galėtų būti simbolis žmonių, kurie kažkada nesi-stengė uoliai ieškoti Kristaus, bet jų širdys pasikeitė, kai dangūs atsivėrė ir jiems buvo paskelbta apie Kristų.

Tai žmonės, kurie išgirdę dangiškų pasiuntinių balsą nedelsdami išvyko į Betliejų pažiūrėti.²

Išminčiai

Išminčiai buvo mokslo žmonės, studijavę apie Mesijo, Dievo Sūnaus, atėjimą, todėl žinojo apie ženklus,

nurodysiančius Jo gimimą. Atpažinę ženklus, jie išvyko į Jeruzalę ir ten klausinėjo: „Kur yra gimęs žydų karalius?“³

Jų žinios apie Kristų nebuvo paremtos vien mokslu. Vos išvydę ženklus, bylojančius apie Jo gimimą, jie ėmėsi veiksmų. Jie išėjo ieškoti Kristaus.

Išminčiai galėtų būti simbolis tų, kurie Kristaus ieško mokydamiesi ir studijuodami. Jų pasišventimas tiesai padeda surasti Kristų ir garbinti Jį kaip karalių Karalių, žmonijos Gelbėtoją.⁴

Simeonas ir Ona

Simeonas ir Ona galėtų būti simbolis tų, kurie ieško Kristaus per Dvasią. Tai nuostabios pasišventusios ir religingos sielos, kurios per pasninką, maldą bei pasišventusį ir paklusnų gyvenimą nekantriai laukė dienos, kada galės išvysti Dievo Sūnaus atėjimą.

Per ištikimybę, nuolankumą ir tikėjimą jie kantriai laukė Gelbėtojo atėjimo.

Galiausiai jų tikėjimas sulaukė atpildo, kai Marija ir Juozapas jiems atnešė kūdikėlį, kuris vieną dieną prisims žmonijos nuodėmes.⁵

Tikintieji nefitai ir lamanitai

Mormono Knygoje užrašytas jaudinantis pasakojimas apie tai, kaip Naujajame Pasaulyje tikintieji laukė Gelbėtojo gimimo ženklų.

Paminate, kaip tikintys Kristų buvo išjuokiami ir persekiojami. Išprusę tų dienų žmonės kaltino tikinčiuosius, kad šie laikosi kvailų prietarų. Tiesą sakant, netikintieji buvo tokie atgrasūs savo patyčiomis, kad tai sukėlė „didelį sąmyšį“ šalyje (3 Nefio 1:7). Jie šaipėsi iš tų, kurie tikėjo, kad gims Gelbėtojas.

Jie taip pyko ir niršo, kad norėjo visiems laikams užtildyti tuos, kurie tikėjo Gelbėtoją. Mormono Knygoje aprašytas šis dramatiškas susiskaldymas.⁶

Tuo metu gyvenę tikintieji galėtų būti simbolis tų, kurie ieško Kristaus net tada, kai iš jų juokiamasi, šaipomasi ir tyčiojamosi. Jie ieško Kristaus net kitiems bandant įteigti, kad jie yra neišmanėliai, neišsilavinę ar patiklūs.

Bet tikriems tikintiesiems kitų nepasitenkinimas neatima ryžto ieškoti Kristaus.

Mes ieškome Kristaus

Ištisus metus, o galbūt ypatingai šiuo Kalėdų metu mums būtų pravartu ir vėl paklausti: „Kaip aš ieškau Kristaus?“

Sunkiui savo gyvenimo laikotarpiu didis karalius Dovydas rašė: „Dieve, Tu esi mano Dievas! Nuo ankstaus ryto Tavęs ieškau, Tavęs trokšta mano siela, kūnas ilgisi Tavęs.“⁷

Galbūt toks nusiteikimas ieškoti Dievo buvo viena iš priežasčių, kodėl Dovydas buvo vadinamas vyru pagal Dievo širdį.⁸

Per šias Kalėdas ir visus metus visa širdimi ir siela ieškokime mūsų mylimojo Gelbėtojo, Ramybės kunigaikščio, Izraelio Šventojo. Nes toks troškimas, didžia dalimi, apibūdina ne vien tik tai, kas mes, kaip Pastarųjų Dienų

Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai, esame, bet ir tai, kas išties esame kaip Kristaus mokiniai.

IŠNAŠOS

1. Luko 2:8.
2. Žr. Luko 2:15.
3. Žr. Mato 2:1–2.
4. Žr. Mato 2:11.
5. Žr. Luko 2:22–38.
6. Žr. 3 Nefio 1.
7. Psalmių 63:1.
8. Žr. Apaštalų darbų 13:22.

KAIP MOKYTI PAGAL ŠIĄ ŽINIĄ

Kaip, anot prezidento Uchtdorfo, galime geriau ieškoti Kristaus? Tuos, kuriuos mokote, galite paraginti savęs paklausti: „Kaip aš ieškau Kristaus?“ Apsvarstykite galimybę pakviesti juos pradėti dalytis tuo, kaip jie ieško Kristaus studijuodami Raštus su šeima. Taip pat kartu su mokomais žmonėmis galite pažiūrėti Kalėdų filmuką iš Mormon.org ir pakviesti juos pasinaudoti kasmetine galimybe ieškoti Kristaus sekant Jo mokymais.

VAIKAI

Jėzaus laukimas

Daug žmonių budėjo ir laukė Jėzaus gimimo. Dabar mes budime ir laukiame, kada Jis ir vėl ateis! Mes galime tam pasiruošti skaitydami apie Jėzų ir sekdami Juo. Kaip tu seki Jėzumi? Nupiešk žvaigždę ir jos viduje parašyk, kaip seki Jėzumi.

Pasiryžę nešti vieni kitų naštas

Pamaldžiai išnagrinėkite šią medžiagą ir siekite įkvėpimo, kad suvoktumėte, ką reikia aptarti. Kaip suprastas Paramos bendrijos tikslas paruošia Dievo dukteris amžinojo gyvenimo palaimoms?

Tikėjimas, šeima, parama

„**A**plink mus yra tų, kuriems reikia mūsų dėmesio, mūsų padaršinimo, mūsų palaikymo, mūsų paguodos, gerumo, – sakė Prezidentas Tomas S. Monsonas. – Čia, žemėje, esame Viešpaties rankos, turime pavidimą tarnauti ir pakylėti Jo vaikus. Jis pasikliauja kiekvienu iš mūsų.“¹

Prezidentas Henris B. Airingas, pirmasis Patarėjas Pirmojoje Prezidentūroje, sakė: „Kai atėjote į šią Bažnyčią, jūsų širdyje prasidėjo didelės permainos. Jūs sudarėte sandorą ir gavote pažadą, kuris pradėjo keisti pačią jūsų prigimtį. [...]“

Jūs pasižadėjote padėti Viešpačiui palengvinti [kitų] naštas ir juos guosti. Priimdamos Šventosios Dvasios dovaną, jūs gaunate galią padėti palengvinti tas naštas.“²

„Turime naudotis Evangelijos šviesa, kad kitus regėtume taip, kaip juos regi Gelbėtojas – per atjautos, vilties ir tikrosios meilės prizmę, – sakė

Džina B. Bingam, Paramos bendrijos visuotinė prezidentė. – Išauš diena, kai tobulai suprasime kitų žmonių širdis ir būsimė dėkingos už mums suteiktą gailėstingumą – kaip ir mes [...] vedamos tikrosios meilės užjautėme kitus ir nepašykštėjome geresnio žodžio. [...]“

Stengdamosi tapti panašesnės į mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų turime pareigą ir privilegiją priimti *visų* pažangą.“³

Kai nešame vieni kitų naštas ir laikomės sandorų, Jėzui Kristui suteikiame progą išgydyti kitus. Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Atsižvelgdamas į nesuvokiamą nukryžiuavimo ir Apmokėjimo kainą, galiu pažadėti jums, kad Jis dabar nuo mūsų nenusisuks. Kai Jis vargšams dvasia sako: „Ateikite pas mane“, Jis turi omenyje, kad žino išėitį ir žino, kaip pakilti. Jis žino, nes ėjo tuo keliu. Jis žino kelią, nes Jis yra *tas kelias*.“⁴

Papildomos Raštų ištraukos

Mato 25:40; Galatams 6:2;

Mozijo 2:17; 18:8–9

IŠNAŠOS

1. Thomas S. Monson, „Serve the Lord with Love,” *Liahona*, Feb. 2014, 4.
2. Henris B. Airingas, „Guodėjas“, 2015 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.
3. Džina B. Bingam, „Savo namuose skleisiu Evangelijos šviesą“, 2016 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga.
4. Džefris R. Holandas, „Sulūžusius daiktus pataisyti“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga.

Apsvarstykite

Kaip, padėdamos kitiems nešti jų naštas ir besilaikydamos savųjų sandorų, suteikiame progą Jėzui Kristui išgydyti tuos, kam to reikia?